

54. Ej kan min penn' bestrifwa, Guds goda gåf-
vor all, Som han har tåcks them gifwa Ymnogt i
tusend tabl, Dock kånna the ej han Utan the alt til-
strifwa, Sin grymma afgud Nam.

55. The har ock flera gudar, Som jag ej nämna
kan, Jakan och Bizapuzli, Then fierde thet är Skam,
Amol och Andra fler, Ur gjorde utaf gypsen, Och
bakat utaf ler.

56. Gudi se pris och ära, För sin barnbortiga-
het, Som gjorde of then ära, At wi har bättre
wet, Wi ock så bedja här, GUD wille them uplysa,
Som så förblindad' är.

57. GUD fågne Commendeuren, Hwar redeliga
siäl, Som tar på denna fiölen, Thet gå them altid
wål, GUD fågne en och hwar, Thet dastar An-
ders Flöija, Som Versen strifwit har.

Anders Flöija Högboatsman til slut.

ES 1498

En ny

Sanfärdig

Berättelse,

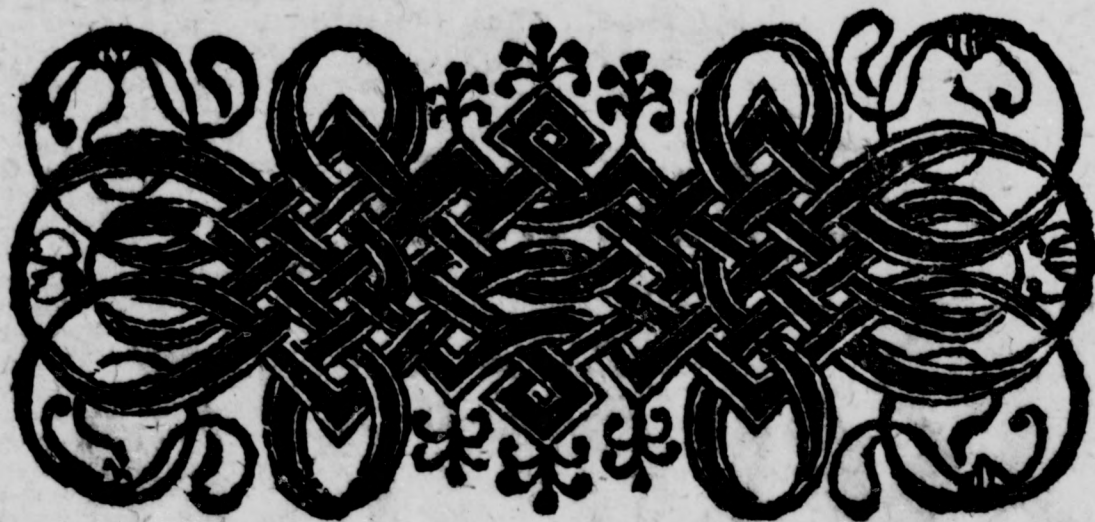
Huru en Curieus Matros som en
gång varit i Östra-Indien, up-
muntrar sina andra Cammerater,
som icke förr hade varit ther,
och huru han förkunnar them vä-
gen, Cursarna, Stiernorna, Pla-
neterna, Landskaperna, samt Diu-
ren, Trån, Fruchterna, med me-
ra uti Östra-Indien, ganska lu-
stig til at sjunga, för them som
ärnat sig åt Öst-Indien.

Sammanstrefwen och Componerad
af

ANDERS F. FLÖIJA.

Sjunges som: En wisa wil jag sjunga,
Om tal i skriften fins &c.

Tryckt i Besig 1765.

I.

SOm lustig Camerater, Kom lustig med oss till,
Vi mötas på Varaten i morgon flockan till,
Kom med oss Jonas Holm, Så tar vi oss
en hyra På Skeppet Stad Stockholm.

2. Ingen lides på kighlen, som hyras vil för man,
Som ej kan gå till drellen Och taga Ror i hand,
Men är han en bra lär, Så kan han det nog lära,
För'n resan ändad är.

3. När Syd Öst begynner fylla, Och Kotsen är om
bord, Också Merssegel fylla, Så går en man till
Ror. I Herrans Jesu Namn, Directe ut om bu-
stär, Far väl o Fädersland.

4. Vi går genom Rätte gattan, Directe för en
stär, Så så vi Väter Roster Allt om vår styrebord
Ersen är Nord Nordväst, Ut vi passera Slagen,
Som mången man har qväst.

5. Så ända vi vår kosa När Slagen är förbi,
Så får vi Linders Rosa, I Vester til at si, Den
må vi run förbi, Vår Herre GUD oss lotsa, Nu
och i allan tid.

6. Förbi the bergen höga, Som kallas Linner's
Näs, Der så vi Nordsidan plöga, Förutan löf och
gräs, Så stäfwen emot Ror, De Rorrsta klippor
höga, Har vi om Styrebord.

7. Den

7. Den Skottiska kusten grymma, Vi hafwa om
bestörd, De subla Mahlesdrömmar, Som sträcker
sig i Ror, Vi lemna i sitt stånd, Den breda Kate-
tenosa, Hon lycktar Skottars land.

8. Far väl du lilla Skottland, Med tina många
Öar, Om vi går Ror om Hetland, Det råder
vår Commandeur, Dock kan man komma fram,
Mellan Skottland och Hetland, Är nog en breder
gång.

9. Farväl du lilla Hetland, Fukt och Fajerbil,
Samt Iseland och Fährö, Och snöda Håckenfall,
Runna också Barrö, Nu komma vi på Rymden,
Den stora Väster sidn.

10. All bannor och all swordom, Skal icke brukas
här, Ingen lides om borde, Som Guds förätern
är, Ut han i hvarje stund, Med Eder och med ban-
nor, Missbrukar så sin mun.

11. Vi surra våra ankar, Och drellar med vårt
ror, Vi söra våra tankar, Til GUD i högden
bor, Det stora Ocean, Det ha vi nu för stäfwen
I Herrans Jesu Namn.

12. Europa berg och dalar, Vi stynda oss ifrå
Vår Styremän uttalar, Nu sina isater små
Sitt krumma kryggewär, Han sätter öfwer nosan
Och ser hvad flockan är.

13. Han har logg och linia, På Inventarium
Her til qwadranter fina, Sitt Astrolabium, Grad-
flocken är också god, Intil vi nalkas Linien, Och
Pick kanari fot.

14. Han har också Rort och Vafar, Solglas som
äro god, Så också Pagle Compase. Plåschalen är
ett fot, Han har der på förstånd, Om vår Compas
han ljuger, Så corrigerar han.

15. Sin Dicklinas af Solen, Han söker flocken
toll, Distantien från Polen. Der strimer han ett
noll, En Söder Dicklinas, Moderar han til högden,
Och låter sedan dras.

16. Summan han subtraherar, Från nitt i os comp

n.e

ment, Resten han presenteror, Den hädan vertu
ment, Så har han Polihög Med Söder Declinatie,
Dch är så der med nögd.

17. Solen he Norden Linien, Så är det icke så,
Den Declinas wi finnen, Skal så från högden gå,
Sedan från mittio rätt, Han resten subtraherar, På
förbemänte sätt.

18. Han stuter stora Hundent, Syrus en Stierna
stor År sexton Grader bunden, Söd om vår Equa-
tor: Klorion Minuter mer, Så gör med Rigen, Ett
lustigt platsir.

19. Castor som Polux bröder, War födde af en
Mor De wachta up på Polen, De wachtar två i Norr,
En mächta dröja distans, Der från til Orionen, Dch
wägen sin balans.

20. Den Jungfru tåck och blider, Som axet har i
hand, Hon kommer på the tider, Til vår Meridian
Dch uti högden bor, Nijo Grader en halsswer Besi-
dien Equator.

21. Om någor det åstundar, Hwar som rätt Lin-
ian är, Den förste af tre Rungar, Han följer henne
när, Som kallas Fregge Räck, Har du den i Zeniten,
Så är detta alt någ.

22. Den tåcka Venus snälla, I morgonröden bor,
Påminner Bök Gesaller, Ut göra bön och chor, Dch
GUD beware oss, Från de Orcaner grymma, Dch så
från Abrahos.

23. Den röda Martis snälla, År afstonsfiärna war
Hon syntes måst om qwaller, Uppå hwart annat år,
Hon oss påminna skal, En afstonsbön at göra, När da-
gen lyftas all.

24. Wil du Planeter känna, Så achta grant up på.
De flamma ej och bränna, Som de Fixstiernor små,
Så känna de nu bäst, Saturnus är then högsta, Dch
Månen adr oss näst.

25. Wi måste något lära, På thenna resan stor,
Dch tåstien ej förtära, Som råster eller tor, In från
gan

gan den är fri, I sådana tillfällen, Om han är
höfswelig.

26. Det kan också tilbära, När wi kommer igen,
Alt Rungen oss wil åra För widt försarne män, Gud
han bewara wäl, Så bedie wi i bönen, Både mor-
gon och qwäll.

27. Wi måste ej längre titta, På Himlens Firma-
ment, Wår Styreman i bytta, Med Sinus Compli-
ment Alt efter sitt behag Han tar sin Instrumenter,
Dch kommer för en dag.

28. Först stuter han åt Solen, Dch sätter så en
Priß Sen räknar han från Polen, Dch fallar des
Bestick, För högden fyrariso tri, Dch sextiso mißl be-
norden, De Capo Finstere.

29. Söden och Söd til Wästen, Wi hålla nu up-
på, Ut wi för hela resten Madderra kan up på, Dch
med en Söder gång, Emellan Teneriffa, Dch så Ca-
nari gång.

30. Det kan också tilbära, Det faller icke så,
Ut wi stora Madderra, För strömmen kan up gå, Så
går wi Wäster om, Dch lemuar Landserotta, Uti sitt
förra rum.

31. Der möter oss Passaten, Som faller contra
nos, Dch följer oss grassatum, In emot Abrahos År
en Nord, Ost Passat, Dch seglar up Capverde, Der
dag så lång som natt.

32. Från Capo Cap de Verde, Söd: Ost de Ostens
gång Til des Söd West Passaten, Han tager oss i
fam, Sen stäfwen i en Söd, Til des Wester Passa-
ten, Han gör med oss or bytt.

33. Wi ändra så vår losa Dch seglar en Söd Ost,
Til de Tafwels berges Rosa Then synes i Nord, Ost,
En Osterlige led, Til sex och trettiso Grader, På
Söderlige bredd.

34. Goda förhopnings udden, Från Cap de goda
Hopp, Der blåser såsom pucken, Dch reser hafwet opp,
Som mången såja wet, På trettisofyra grader, Dch
Söderliga bredd.

35. På

35. På sex och trettio Grader, När Capo är för-
bi, Skal Österlige seglas Uti så långan tid, Wät
åtta hundra mihl, Så får wi land van Endracht,
Ho thetta weta wil.

36. På siu och tiugu grader, Och Söderliqa bredd,
Der så wi landet Endracht, I Norden til at si,
Om det sig hån timer så, Ut vinden och så strömen,
Ej håller öf der frä.

37. När landet Endracht släpper, På tiugu gra-
ders bredd, Ligger der Trials klippor, Som wången
gör förtret, På Söder Polt högd, Om någon thessa
rårar, Så blir han oförmodad.

38. När tusend mihl passerat, Från Cap de goda
Hopo, Så blir wi transporterat Direct Strat Sun-
da op, Men går wi bättre Sör, Det står i hans
behage Wår go:a Commendeur.

39. Besiden landet Endracht Är en Perifel gång,
För bänkar och för klippor, Til några hundra mång,
Der brukar wi wårt Lo, Wäl sex och flera mihlar,
Om någon wil mig tro.

40. Der fuhla Mouson blåser, Och gör öf stor
bravat, Levanter och Travater, De vundra dag och
natt, Begynner först uppå, November och December,
De Wintermånad två.

41. Wår Cosa wi beanna, På sex och trettio
Grad och öf alt Syd: Ost skynna, Til syrationde
Grad, Upå den Södra bredd, Sen Cursen bättre
Nordlig, Som jag thet säja wet.

42. De många Rungariken, Som finnes på den
ort, Dem kan jag ej beskriwa, Uti en summa kort,
Den stora Moquils land, Är sextio dyngs seglasie,
Som jag det säja kan.

43. Sumatra och Suratra, En stor widlöftighet,
Bantam och Moagagaschar, Är mycket lång och
bred Det stora Aracan, Malakara och Bengala Som
äro Hedra land.

44. Celebes Coromandel, Der växer mycket Ris,
Der brukas en stor handel, Alt för et billigt pris,
Uraf

Uraf och indigo, Den Helgedom the hafwa Det är
en hwiter Ro.

45. The Elephanter dryga, Com ther i landen
går, The är fem alnar höga, och hafwa stora lär,
Kan bära femton man, Thet säg jag; Bengala,
Och så i Urafan.

46. Persia och China, Med stora riket Siam,
Japan och Tartaria, Der bor den stora Cham,
Guina kom i glöm, Der bor de Hottentotter, Är
lik de Trollen grym.

47. En Million af Eyland, Jag nog upräkna kan,
Förutan lilla Ceilon, Är stor som Enaeland Formosa
lika så, Som ligger under China, Thit wi nu är
nar gå.

48. The swarta Crokodiler, Som menniskan för-
tår, The Tigerdiuren willa, Som intet bättre är,
Så och the Lejon stark, Som lurar uppå folket, I
skogar och i mark.

49. Rinoseres then bruna, Han slipar sina horn,
Så och the willa hundar, Samt med den snälla Lo,
The Bavianer stor, Så och the snöda Drakar, Som
uti skogen bor.

50. Den Cobrakabel ormen, Som dödar mången
man, Then snöda Skorpion, Som är i samma land,
Så och the Tusendben, Samt med the stora Ormar,
Som sluka folken in.

51. Ther Cocus bommar prälar Och gör en him-
mel grön, För solens beta strålar, Är thet en flugga
stön, Thet är en ädel bom, För kläder och för föda,
Så och för läfedom.

52. Och the Moskotte bommar, Som uppå Ban-
tam stå The bära Moskott blommar, Alt kommer
ther ifrå, Neglikor och Canel, Pisang och Calibaster,
och mera godt ther til.

53. Jag må och ej förslömma, Then dyra ädla
spis Som alla land berömma, Som wi här kallat
Ris, En himmelsk gästna stor, Som växer i the
landen, Ther Hedningarna bor.